

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Pare, envieu-nos pastors»

Aquest és el lema del Dia del Seminari d'enguany. Fàcilment entenem que aquesta és una pregària, un crit, que surt del cor de l'Església davant d'una necessitat urgent, la necessitat de sacerdots, pastors bons que ens facin present l'amor de Déu amb la predicació de la Paraula, l'administració dels sagraments i els seu guiatge com a pastors, a imatge i semblança del Bon Pastor.

Va ser el mateix Senyor Jesús qui, davant la immensitat de la missió que se'ls presentava, va proposar als seus deixebles de demanar per aquesta intenció. I ara, en el moment present, reconeixem que la necessitat segueix essent la mateixa i per això la pregària ha de ser també la mateixa: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors» (Lc 10,1-12).

Potser ens havíem acostumat a tenir sempre mossens a prop nostre, i ens semblava que n'hi havia molts. Però la societat, el món, ha experimentat canvis profunds i necessitem molts més pastors que en altres temps, i els hem de demanar amb fe i esperança. Som tots els que formem part de la família de l'Església, tots, laics, famílies, consagrats, diaques, preveres i bisbe els

Pare,
envieu-nos
pastors

Dia del Seminari
17 / 19
Març 2024

CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA
COMISIÓN EPISCOPAL PARA EL CLERO Y SEMINARIOS
Subcomisión Episcopal para los Seminarios

aquesta pregària? Tots, insisteixo, des dels més petits fins a les persones grans ens hem d'unir en un clam al Senyor dels sembrats per demanar aquesta pluja de gràcia que és cada un dels que són cridats a donar una resposta valenta, generosa i confiada a la vocació de dedicar tota la vida al Senyor, al servei del Regne de Déu i dels germans.

«Pare, envia'ns pastors» li demanem, però caldria afegir «pastors sants», perquè els fruits del ministeri sacerdotal només els podrem rebre en la mesura de la seva unió amb Jesucrist, l'únic i etern sacerdot, per poder ser veritables transmissors de l'acció de l'Esperit Sant a l'Església i al món.

Preguem, doncs, al Pare del cel que, encara que potser no ho mereixem, ens doni els pastors que necessitem nosaltres i les nostres comunitats cristianes. I que nosaltres sapiguem acollir-los, ajudar-los, valorar-los i agrair

que ens hem de sentir responsables d'aquesta necessitat i d'aquesta pregària.

Perquè, de debò ens sentim realment implicats en aquesta necessitat, de debò ens sentim amb el deure de fer nostra

a Déu i a ells també totes les gràcies que ens arriben a través de la seva vida entregada amb generositat. Que Maria, Mare de Jesús sacerdot i Mare dels sacerdots, ens obtingui la gràcia d'aquest tan gran i preciós do que necessitem.

ENTREVISTA

Fotografia i espiritualitat

ANNA POU

Molts dels grans artistes del segle XX coincideixen en els seus escrits en la relació entre la creació artística i la reflexió espiritual i mística. En aquesta línia, la Facultat Antoni Gaudí (AUSP) impartirà, del 2 al 5 d'abril, un curs intensiu sobre «Espiritualitat i art contemporani» (<https://facultatantoni.gaudi.cat>), en el qual pretenen endinsar-se en aquesta relació de mà de Carles Torner, Oriol Pérez Treviño, Jorge Egea i Anna Pou. La sessió del 5 d'abril, a les 18.30 h, tindrà lloc al Monestir de Pedralbes —entrada lliure—, tractarà de *Fotografia i espiritualitat*, a partir de l'obra de sor Isaura, i anirà a càrrec de la historiadora de l'art, professora de la UIC i directora de l'escola en línia *artperatot-hom*, Anna Pou.

Per què hi ha relació entre fotografia i espiritualitat?

L'art i l'espiritualitat tenen molt a veure, perquè són canals que no usen la raó com a eina principal. El procés artístic té moltes similituds amb la meditació, per exemple, i no ens ha de semblar estrany que certs artistes meditin abans de pintar, com feien Tàpies o Miró. En el cas de sor Isaura: es deixa sorprendre per les meravelles de la Creació que veu al seu voltant.

L'art contemporani sembla menys religiós que el que es feia abans?

Sempre hi ha hagut art religiós i hi ha molts artistes contemporanis que parteixen de l'espiritualitat per fer les seves obres, com ara el famós videoartista Bill Viola. L'art d'avui no és ni més ni menys espiritual que el que es feia abans, sinó que usa un llenguatge més acord amb els nostres temps. Actualment, la gent entén més el vídeo o la foto que un quadre.

Una fotografia ens pot acostar a Déu?

Tot ens pot acostar a Déu, i molt particularment l'art. Només cal veure la quantitat d'obres religioses que trobem en la història de l'art. La fotografia, com tot l'art, té un llenguatge propi que capta allò que és difícil d'explicar amb paraules. La immediatesa de la seva tècnica atrapa allò de sagrat que té l'efímer, la bellesa de l'instant, la manifestació de la vida.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La mort m'ha sorprès altra vegada

He anat al tanatori per celebrar l'eucaristia de comiat del pare d'uns companys del temps d'universitat. Molts familiars, amics i coneguts s'han aplegat entorn d'ells. Poques paraules. El fer costat ja era prou eloqüent. Els seus rostres, les mirades manifestaven el consol i l'agraïment. A l'oratori, un silenci dens convidava al recolliment i a la pregària.

En el nostre context cultural i social es parla poc del moment de la mort. Prou sabem que la mort és una companya de tota la vida, però quan truca a prop ens sotragueja i sorprèn una i altra vegada, com si volguéssim defugir aquesta realitat de la nostra vida. En el moment del traspàs d'una persona propera, s'obre un parèntesi en el nostre atrafegament i neguit quotidià, encara que només sigui per uns dies. La sorpresa ens envaeix i ens porta a repetir-nos les preguntes sobre el sentit de la vida i de la mort, sobre el seu perquè... Preguntes ben comuns, lligades a la naturalesa humana.

Vivim sovint pendants dels aspectes materials de la nostra vida: el tenir, el poder, la satisfacció immediata ens preocupen excessivament. Tenim molts afanys, però, ens preocu-

pem pel que veritablement ens fa homes i dones de bona voluntat? Ens omplim de sorolls externs, però, ens dona això la pau interior que ens permet retrobar-nos, retrobar els altres i retrobar Déu?

Quan la mort ens sorprèn una i altra vegada, fem alhora d'aquests moments d'aturada personal, de comiat, de dol, de pregària per la persona traspasada, un motiu de reflexió sobre la nostra pròpia vida, la seva plenitud, el seu sentit i el seu fruit. Examinar el nostre seguiment personal de Jesús, la nostra fidelitat.

Encara que ens faci respecte, no tinguem por de la mort. Posem la nostra confiança en el Senyor. Un dia, proper o llunyà, ens reunirem a la casa del Pare del cel per lloar-lo, per agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones amb les quals fem el nostre camí, per agrair-li el seu Amor. Fem nostres les paraules del llibre de les Lamentacions: «La seva pietat és nova cada matí, la seva fidelitat és immensa. El Senyor és bo per als qui hi confien, per a tots aquells que el cerquen. És bo d'esperar silenciosament la salvació del Senyor» (*Lm* 3,23.25-26).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Fidelidad

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Quien quiere conocer a Jesús debe mirar dentro de la cruz, donde se revela su gloria. Mirar dentro de la cruz», nos decía el Papa (18.3.18). Nos adentramos en la denominada semana de Pasión. El Evangelio de hoy nos invita a dirigir nuestra mirada hacia el crucifijo: «Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí» (*Jn* 12,33). Jesús crucificado nos muestra el misterio de su muerte como supremo acto de amor. En la cruz encontramos la vida y la salvación.

Adentrarse en el sufrimiento, en la pasión, es un acto supremo. El Señor lo manifiesta: «Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora». Con fidelidad y puesto en las manos del Padre, le pide: «glorifica tu nombre».

Si el Señor dijo: «El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor», entre estos fieles servidores encontramos a san José.

San José acogió gozoso la llamada que el Señor le hizo de cuidar a Jesús; pero, el santo pasó grandes dificultades, así fue, en gran manera, cuando perdió al Niño. Encontró a Jesús en el templo sin separarse de su pueblo. El reencuentro de Jesús significó un gozo mayor que el precedente.

La fiel Madre de Dios, que compartió momentos de oscuridad y de dolor, nos ayude a vivir fieles y a pasar nuestras dolencias con la mirada puesta en la cruz del Señor. Con la esperanza de que por las llagas de su Hijo fuimos curados.

Lectures de la missa diària i santoral

18. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església. Sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimarts [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.9f-92.95 / Sl: Dn 3 / Jn 8,31-42]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominic; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31 / Jn 11,45-56]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setmana) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o bé: Mc 15,1-39)]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen màrtir; santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígida.

DIUMENGE V DE QUARESMA

(Aquest diumenge, sobretot on hi hagi catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45).

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renèixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, preguntant i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. ¿Què he de dir? ¿Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva.

No será una alianza como la que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor—. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: Pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones, yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo. Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «Conced al Señor», pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

Salm responsorial (50)

R. Oh, Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afírmame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial. Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decirselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decirselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

Morir amb Jesús, per viure sempre

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Moltes persones volien veure Jesús; havien escoltat les seves paraules i havien quedat admirats veient els miracles que realitzava. Estan sorpresos per tot el que han vist i sentit, i per aquest motiu, amb entusiasme, demanen als Apòstols de poder veure Jesús. Ell els dona un missatge important per a les seves vides: «si el gra de blat quan cau a terra no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit». Amb aquest exemple els vol explicar què li passarà en la seva propera passió, mort i resurrecció.

El seu missatge és de Vida, però passa pel dolor i la mort. I remarca que guardar la vida present d'aquest món, de manera obsessiva, serà un obstacle per tenir la vida eterna.

Són moltes les persones que només pensen en la situació present, i estan tancades en una nova realitat de vida. Jesús ens dona un missatge a seguir, per passar de la nostra realitat a la Vida definitiva més enllà del nostre món. Ens diu: «Si algú vol ser servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on joestic», i el seu camí passa per la seva mort i la seva resurrecció.

Si tenim salut, bones facultats i un ambient favorable és fàcil que les realitats del món ens enlluernin i sedueixin, i arribem a quedar-nos tant centrats en el que podem realitzar que ens costi pensar i viure oberts al món futur, d'un cel nou i una terra nova, que ens promet Jesús, més enllà del que ara vivim.

Jesús ens convida a prendre consciència que no tot el que som capaços de realitzar és bo i és noble. I totes les realitats i les coses que puguem realitzar i tenir, poden ser utilitzades per a fins molt lloables o per a finalitats perniciosos.

És important que sovint revisem la nostra vida i les conseqüències que pot tenir tot el que fem o deixem de fer.

Jesús ens diu: «quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Els cristians no podem oblidar mai la creu i la mort de Jesucrist per arribar a la resurrecció.

Possiblement haurem de veure morir moltes coses, que potser ens han ajudat i hem estimat, però que no podem retenir per arribar a la Vida veritable i per sempre. No tinguem por; Crist ens ajuda sempre.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 18 de març, a les 13 h. Felicitació al Senyor Bisbe amb motiu de la seva onomàstica.

Dimarts 19 de març, a les 19.30 h. Trobada de seminaristes de Catalunya. Missa i sopar al Seminari Conciliar de Barcelona presidida pel Bisbe Salvador.

Dimecres 20 de març, a les 19 h. Reunió de la Comissió dels 20 anys de la diòcesi al Bisbat.

Dijous 21 de març, a les 13 h. Missa i celebració de Sant Josep Oriol a la Residència sacerdotal i hi participarà el Senyor Bisbe.

Divendres 22 de març, a les 11 h. Sessió del Col·legi de Consultors.

Del divendres 22 de març al dissabte 23 de març. Convivència del Seminari a Montserrat per a preparar la Setmana Santa.

Diumenge 24 de març, a les 12 h. Benedicció de Rams a la plaça Vella i missa a la Catedral presidida pel Senyor Bisbe.

Notícies

Festa patronal a Santa Perpètua de Mogoda. El dijous 7 de març, la parròquia de Santa Perpètua de Mogoda va celebrar la seva festa patronal amb la celebració de l'Eucaristia, el cant dels goigs i després un refrigeri popular a la plaça. Assistí l'alcaldeessa del municipi.

Matí de recés catequètic al Casal de la Visitació. El dissabte 9 de març, les catequistes de l'arxiprestat de Montbui-Puiggraciós van compartir un matí de recés al Casal de la Visitació, a Can Xamar (l'Ametlla del Vallès). En aquesta ocasió, el recés s'ha dut a terme seguint el mètode de l'oratori

que es proposa des de la Delegació de Catequesi i Infància per anar implementant-se en el treball catequètic. S'ha meditat en el text de la paràbola del sembrador des de la perspectiva de l'itinerari quaresmal.

Participació de les parròquies de Sabadell a la 128a Romeria a Montserrat. Les parròquies de Sabadell han participat els dies 9 i 10 de març en la 128a Romeria a Montserrat organitzada per l'Acadèmia Catòlica. Entre els diferents actes cal destacar la pregària amb joves, el Via Crucis i, especialment, la Missa presidida el diumenge a la tarda pel bisbe Salvador, després de l'acte de salutació i rebuda en el monestir.

A més, a més...

Exercicis espirituals. La Delegació episcopal de Vida Consagrada or-

ganitza una tanda d'exercicis espirituals per a religiosos entre els dies 21 i 27 de juliol a Caldes de Montbui, predicat per Mn. Rafael Felipe Freije, prevere de Girona. Inscripcions Gna. Conxita Baños: tel. 699 761 283.

Horaris de Setmana Santa a la Catedral

- Dimarts 26 de març, a les 11 h.** Missa Crismal.
- Dijous 28 de març, a les 19 h.** Missa Vespertina de la Cena del Senyor.
- Divendres 29 de març, a les 12 h.** Celebració de la passió i mort del Senyor.
- Divendres 29 de març, a les 20 h.** Via Crucis pels carrers del centre de Terrassa.
- Dissabte 30 de març, a les 22 h.** Vella Pasqual.
- Diumenge 31 de març, a les 12 h.** Missa de Pasqua amb Benedicció Apostòlica.

Altres celebracions:

- Dijous 28 de març, a les 21 h.** «Procesión del Encuentro» al barri de las Arenas, Terrassa.
- Divendres 29 de març, a les 10 h.** Sermó de les Set Paraules, presidit pel Sr. Bisbe, a les Esglésies de Sant Pere, organitzat per Cristians de Terrassa, grup ecumènic.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Padre, envíanos pastores»

Éste es el lema para el Día del Seminario de este año. Fácilmente entendemos que ésta es una oración, un grito, que sale del corazón de la Iglesia ante una necesidad urgente, la necesidad de sacerdotes, pastores buenos que nos hagan presente el amor de Dios con la predicación de la Palabra, la administración de los sacramentos y su guía como pastores, a imagen y semejanza del Buen Pastor.

Fue el mismo Señor Jesús quien, ante la inmensidad de la misión que se les presentaba, propuso a sus discípulos pedir por esta intención.

Y ahora, en el momento presente, hemos de reconocer que la necesidad sigue siendo la misma y por eso la oración debe ser también la misma: «La cosecha es abundante, pero los segadores son pocos. Rogad, pues, al dueño de los sembrados que mande más segadores» (Lc 10, 1-12).

Quizás nos habíamos acostumbrado a tener siempre sacerdotes cerca de nosotros y nos parecía que había muchos. Pero la sociedad, el mundo, ha experimentado cambios profundos y necesitamos muchos más pastores que en otros tiempos, y debemos pedirlos con fe y esperanza. Somos todos los que formamos parte de la familia de la Iglesia, todos, laicos, familias, consagrados, diáconos, presbíteros y obispo los que debemos sentirnos responsables de esta necesidad y de esta oración.

Porque, ¿de verdad nos sentimos realmente implicados en esta necesidad, de verdad nos sentimos con el deber de hacer nuestra esta oración? Todos, insisto, desde los más pequeños hasta las personas mayores debemos unirnos en un clamor al Señor de los sembrados para pedir esta lluvia de gracias que son cada uno de los que están llamados a dar una respuesta valiente, generosa y confiada a la vocación de dedi-

car toda la vida al Señor, al servicio del Reino de Dios y de los hermanos.

«Padre, envíanos pastores» le pedimos, pero habría que añadir «pastores santos», porque los frutos del ministerio sacerdotal sólo los podremos recibir en la medida de su unión con Jesucristo, el único y eterno sacerdote, para poder ser verdaderos transmisores de la acción del Espíritu Santo en la Iglesia y en el mundo.

Roguemos, pues, al Padre celestial que aunque quizá no lo merecemos nos dé los pastores que necesitamos nosotros y nuestras comunidades cristianas. Y que nosotros sepamos acogerlos, ayudarlos, valorarlos y agradecer a Dios y a ellos también todas las gracias que nos llegan a través de su vida entregada con generosidad. Que María, Madre de Jesús sacerdote y Madre de los sacerdotes, nos obtenga la gracia de ese tan grande y precioso don que necesitamos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

